

cuối chân trời. Chúng ta sẽ gấp lại, tôi và bạn chúng ta sẽ xé núi làm đường, vạch đất làm sóng, bắt lại nhịp cầu, xây lại trường sở, dựng lại hết những đống nát của chiến-tranh cho một xã-hội mới, một tổ-chức mới.

Tuy-nhiên ở đây giờ này tôi đã làm

được gì cho bạn, cho mọi người thân-thuộc ngoài những gói quà nhỏ mọn chưa đựng mồ-hôi và nước mắt của những tháng ngày cực-nhọc. Xin được chia xé mỗi bát hạnh mà bạn cũng như mọi người thân thuộc đang gánh chịu. Đó phải chẳng là một hạnh - phúc, một an - ủi sau cùng của kẻ tha-hỗng này vậy.

về....

Mẹ thương, thế giới bao la,
Chân con mỏi bước nhè nhẹ không người.
Bơ vơ bốn biển quê người,
Áo cơm mòn mõi, rá rỡi tháng năm.

Ngày về mù khuất xa xăm.
Thương cha góc núi tối tăm lao tù.
Rừng thiêng nước thăm mịt mù,
Anh hùng lở vân, roi thù ngang lồng.

Bau thương đia ngục chín tưng
Tim con muôn vỡ tan vỡ thái dương
Đêm năm mơ thấy quê hương
Lửa thù cao ngất chiến trường xông pha.....

Gươm thiêng mài ánh trăng ngã
Quản chi gian khổ sơn hà chịu vai.
Ngày ném mìn, đêm ném gai
Gông xô, xiêng bút. Ngày mai vắng cổ.

Mẹ thương, nước đẫm vỗ bờ,
Lòng trời sấm sét báo giờ xuất quân.
Con đi súng dùng gươm tràn,
Đời dâng Tổ quốc một lần tử sinh.

HANH THI
(viết tặng những người bạn đang lên đường)